

**Τὸ ζευγάρι κουβαλεῖ
τὸν Κρηζάτη στὴ Βουλῆ.**

ἀνεσκόπησαν πόδες,
καὶ σὲ κόσμους ὄγειραν
καὶ σὲ τάφους μαρτύρων
σφριγγιῆ καρελαίνει
δλ' ἢ κλάσει ἢ χιούνη.

Ἄφνω καηθάρους,
ἀφίνω φινάρους,
γαυγιζοντας σκύλους,
κ' ἀκούω Πινδάρους,
Τυρταίους, Διογυλλίους.

Λαὸς ποῦ στενάζει
τραγὰ μού φωνάζει:
ἐγείρου ἴ' ἀκούσης
μακρὰν ἐκ περάτων
μεγάλα συγκρούσεις
ἀσπίδων, δοράτων.

Πρὸς πάλιν ἀρετῆς,
ὁ κάθε δουλευτῆς
ἐμπρός χωρίς μιζά.

Κλάτους ἄς δώσ' ἢ μοῦλα
σὲ κάθε φαταούλα
τρανή σαποκουλιά.

Κι' ἔγώ' στοῦ Παπᾶ — Ἄραξον τὸ πλάϊ παραστέτω,
κ' οἱ Κρητικοὶ τοῦ Βᾶμου
θαβαίνοντε μ' προστά μου
μὲ τὸν Παπᾶ — Μαγώλη καὶ τὸν Παπᾶ — Μαλίκο.

Πῶ ! πῶ ! . . . εἰ κόσμος τοῦτος ! ..
εἰ Σαματείων πλῆθη...
καρδῆς μεγάλης πλοῦτος
ἀφθόνως διεχύθη.

Πανηγύρεως ἡμέρα,
κ' ἄπ' ἔδῳ κ' ἄπ' ἔκπ' πέρα
μὲ ἀνοή ζωῆς φουᾶ . . .
ἀφερίμ, Σεφκέτ Πασσά.

Τούτον ἔμνει, Περούλέτο,
ἐν κούρα κ' ὀργανάτω.
Τούτος σ' ἔκανε νὰ θέλῃς στρατιᾶς ἀξιωμαχός,
μὲς ὀστης μούθλας τὸν καιρό,
κ' ἔγαλβάνισε βατράχους
φουσκωμένους μὲ νερό.

Καὶ σὸν ὄης ἀληθινὰ
πῶς ἀλλάξαμε κεφάλι,
κ' οἱ μικροὶ μας κ' οἱ μεγαλοὶ
δὲν ἀπλόδουν τραχανά.

Κι' ἄν γίνῃ τίποτα καλὸ
νὰ μὴν ξεχνᾷς παρακαλῶ
τὸν Τοῦρκο Στρατηλάτη
καὶ λέγε του : σπολλάτη.

Καλὰ ποῦ βρέθηκε κ' αὐτός, ἀλλοθῶς ἀγαπητέ,
τέτοια συλλαγήτρια δὲν θ' βλεπες ποτέ,
μήτε σημερινὰν θ' ἀκούεις ἴχους εἰς τὸν ἄρα,
ποῦ νόμιζες ἀνάστασις πῶς ψάλλεται δευτέρα,
καὶ μήτε πλῆθη πολικῶν δὲν θ' ἄδραγαν ἄδρα
νὰ δίδουν ὄρκον πίσταως σὲ μαχητῶν Ἄρφα.

**Ἔμνος στὸν Σεφκέτ Πασσά...
Στρατηλάτη, τοῦν γιασά.**

Κι' ὅταν κἀμῆλον δὲν βλέπης νὰ κερνῆ καρφοβελόνη,
κ' ὅταν τῆς συναλλαγῆς
τὸν παμφάγον Γηροσύνην
τὸν σασημάουν κατὰ γῆς.

Ὅταν ἰδῆς πῶς κ' ἡ κορφή τοῦ μεγάλου Παλατιοῦ
μέσ' ὅτῃς ἔνοιῃας τῆς τῆς ἄλλαις ἔχει κ' ἔνοιῃα τοῦ σπητιοῦ.

Ὅταν βλέπῃς καὶ τὸν Ὄρθον
τὸν λαὸν νὰ προσκαλῆ,
καὶ σὲ τοῦτον νὰ λαλή
μὲ θερμῆς ἀγάπης πόνο.

Ὅταν δὲν συγκινηθῶσι
μὲ ρητορείαν κλάνης,
κ' ὅσο μικρὸς κ' ἂν εἴσῃαι
τὸ δίχηρο σου δειχθῆναις.

Ὅταν καὶ σ' ἐὰν κοπέλια τὸν ἰσχυρὸν δὲν τρέμῃς,
κ' ἔσταν ἰδῆς ἢ Θέμις
πῶς ἔχει, Περιωλέτο, μὰ ζυγαρὰ μόνεγα
γὰ' μὲ καὶ σὲ τὸν χάχα.

Ὅταν βλέπῃς πῶς κ' ἀπὴ
δὲν σὲ τρέφει σ' ἐπὶ κανάσῃ,
κ' εἶναι Θέμις ἡλιεπὴ
καὶ τοῦ κράτους τὸ καμάρη.

Ὅταν βλέπῃς, Περιωλέτο, πῶς κανένας δὲν σου φρονέει
καὶ μὲ μάρμαρα σ' ἴτην Κορώτη,
κ' ἔσταν βλέπῃς ἀνελατίστος πῶς τὰ χρήματα τὰ σὰ
μένουν σ' ἐπὶ πογγί σου μέσα,
μὲ μνησοῦ καὶ μὴ λησμονεῖ τὸν φύλληνα Πασοῦ
μὲ τὴν κόκκινη τὴν φέσα.

Ὅταν καμμά φορὰ τὸν πονηρῶν τὸ σιμῆος
κατὰ τῆς νὰ τὸ θροῦναι ἀπὸ τὰ Πρωτανεῖα,
καθὼς τὸν Ἡδωνῶν ὁ βασιλεὺς ἐκείνος
ἐδίωκε τὰς Βάσους ἐν ἰεῖρᾷ νᾶνᾳ.

Ὅταν τοὺς παραιοὺς δὲν βλέπῃς σὺν μανάρια
καὶ σὲ μεγάλου δένδρου πολυφύλλα κλανάρια
ἰδῆς τὸν Ἑσπεριδὸν τὰ ἄλλα τὰ ἡρόσᾳ,
ἀφερμὴ νὰ φωνάζῃς σ' ὅταν τοῦτο τὸν Πασοῦ.

Ὅταν σφρηγῶντα βλέπῃς καὶν, ποῦ δὲν εὐφραῖα,
ὅταν προσεπνεῖς Ὀλέμιον κορφέας,
κ' ἀπὸ τὸν Πατριάρχη διαβαίῃς καὶ τὸν Γήγα
χωρὶς κανένα φόβο πῶς φάσκελα θὰ φῆς.

Ὅταν δὲν θὰ τρομάξῃς μὲ δὸν Κιχῶταν κτύκου,
μήτε μὲ πειναιμένους κομμάτιον Κανὶβαλιου,
κ' ἔσταν σ' ὅταν Ἀλεξάνδρον τοὺς πεποφόρους ἴππους
ἰδῆς χιονοκίττους τοὺς πόθους τοὺς μεγάλους.

Ὅταν παύσῃς πρὸ διατύλου
ἰδικούς μας κ' ἄλλοφίλους
κάθε τόσο γὰ κιντῆς
καὶ γὰ τούτους νὰ ρωτῆς.

Ὅταν καὶ τὸν Θεοδόη τὸν ἰδῆς νὰ διαφλέγῃ
τὴν μεταβιθῆσιον κλάσιον,
καὶ ψακτὴν λαμβάνειν στάσιον
ἀρεμιάνις νὰ κράθῃς τὸν Ἡρακλέα φέγει.

Κ' ἂν ἰδῆς μὲ τοὺς καιροὺς
ἐρῶντας ἀπερῶντες,
κ' ἔλασκωντας χορτοὺς
καρθεγῆς Ἑλληνικῆς.

Κ' ὅπότεν διαμπερῆ καὶ σὺ τὰ πρόφα καὶ τὰ ὄλενα
δὲν τὰ περῶς βιφῆς.

ἀφερμ, Περιωλέτο μου, σ' ὅταν τοῦτοκ τὸν φιλλήνα
ἐσφῶντες σφρηγῆς.

**Κ' ὅταν Περιωλέτος λέει πολλὰ
εἰς τὸν Σαφῆ τὸν Τουρκαλά.**

Π:— Τώρα καταλαβαῖναι κ' ἄγῶ, βρε Φασούλη,
πῶς δὲν μοῦ λῆς ἀστεία,
καὶ πῶς εὐχαριστία
σ' ὅταν τοῦτοκ Στρατηλάτην ἀρεμλεται πολλή.

Ἄκουε νὰ φωνάζουντῃ τὸν Σαφῆ λησμονεῖ
κ' ἔμπροσθ' ἂν κλίνε γόνυ,
καὶ μέσᾳ σ' ἴτην Ἀθήνα
τὸ φέει τοῦ προσκῶνα.

Δέξου τὸ λοιπὸν τροπάρι
κ' ἀπὸ μὲ τὸν ποικιλάρη.

Ἐσὺ μ' ἔκανες κ' ἔμεινα τὸν τεμκέλη, τὸν ἀργό,
νὰ κινουμα, νὰ σφρηγῶ,
καὶ νὰ πάω σ' ἐπὶ Παλάτι μὲ φρονιματα τρανά,
κ' εἶδα καὶ τὸν Βασίληά μας σ' ὅταν ἐξώστη μὲ λινά.

Πρόσεχε, Πασοῦ μεγάλη,
καὶ μὴ γὰ καὶ γνῶσι βάλῃ
σ' ἐπὶ Ῥωμαῖκο κεφάλι,
ποῦνα σὲ μεγάλο χάλι.

Κ' ἂν ἰδῆς νὰ ἐκαλοθώμῃς
σὺν καὶ πρώτα χλιαροί,
κ' ἂν ἰδῆς νὰ κοιμηθῶμῃς
μὲ τὸν ἴσσο τὸν βαρὸ,
μὴ παρακαλῶ σ' ἐπὶ
ἐμπροσθὰ μας ἀπαθή.

Κ' ἂν ἐξαιφῆς κ' ἀνελατίστος σ' ἀμαρτήσῃ ἡ προκοπή,
κ' ἂν, φροαίτε τοελεπή,
μὰς εἰποῦν ἀπὸ παντοῦ
μὴλόφα καὶ γιανγίς δίκτου.

Ἐλα πάλι ραῖνιτῃ μας,
βρολε μας καὶ κλάσθησῃ μας.
Τὰ ραῖσιματα θὰ διώδου
ἀριλότιμον σιγῆ,
κ' ἡ κλοτσιὰς σου θὰ μὰς σφρηγοῦν
πρὸς ἐπαγγελίας γῆν.

Εἰς τὸν Σαφῆ Πασοῦ τιμῆ,
θερμὸν εὐχαριστήριον,
τοῦ πρέκει μία προσημῆ
μ' ἐμπροσθὰ σ' ἐπὶ Βουλεψτήριον.

Κύτταξέ τὸν, Φασούλη,
πῶς κλανὰν ἔδῳ τριγῶ...
μὲ σιμόνε, μοῦ μιλῆ,
καὶ μοῦ λέει νὰ σὲ δεῖρο.

Καὶ κερῶντας σουλιλάς,
μ' ἄλλους λόγους ἄγγελλας.

Τοῦ Γιώτα τοῦ Πεδίου Μούσα Κυριτάς,
γλυκύστομη, γενναῖα, καὶ πατριωτικῆ.

Ἐργῆτες, νέον φέλλον σημαντικὸν ἐν ὄλω...
τὸ Κέντρον τὸν ἐκδίδει τὸν Ἐργῆτων σ' ὅταν Βῶλο.